

[Alfred Jensen.]

drive et militærapparat som det, der her er tale om.

Jeg har ikke hørt, nogen har fået den opfattelse, at den nuværende regering har brudt med jaser-politikken overfor NATO. Jeg har nok hørt den højtærede udenrigsminister stå og sige, at der er stor forskel på den udtalelse, han stemte for, og så den, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i sin tid stemte for, men jeg har ikke truffet noget menneske, der kan se forskellen. Man har indtrykket af, at de dårlige traditioner fortsættes. Det midlertidige nej til basernes bemanning er opretholdt, men når man nu under indtryk af flyveulykkerne kommer til det resultat, at der skal indkaldes 80 eksperter til at lede uddannelsen, så nærmer vi os jo til det, som befolkningens flertal netop ikke ønskede, og det, som regeringen, da den var oppositionsparti, i vage vendinger lovede at vende sig imod, selvom afvisningen var tidsbegrænset.

Man kommer ikke uden om, at alt det, der blev sagt, har skabt forventninger om en ny og en anden politik også på det storpolitiske område. En sådan politik har man imidlertid ikke fået, og derfor føler også tusinder og atter tusinder af vælgere skuffelse over det, der er sket.

Jeg skal ikke overse, at en del af de ting, jeg her har nævnt, er lovgivningsanliggender, og at det derfor ikke alene er regeringen, der har ansvaret derfor, men også folketingsflertallet. Men jeg har nævnt det, fordi det er udtryk for den indstilling, regeringen har haft i disse spørgsmål, det er gennemført med dens billigelse, og det er det, vi har at tage hensyn til her, når vi skal afgøre, om regeringen vil gennemføre en ny politik eller ej. Jeg erkender, der kan være lovforslag, som regeringen ikke kan få gennemført, der kan være situationer, hvor den ikke er i stand til at nå det, den vil, men man må dog også se på, hvad der er fremsat af forslag, og hvilke forsøg der er gjort for at ændre den politik, der tidligere er ført. Men når vi ser på det lovgivningsmæssige og administrative i denne forbindelse, må man konstatere, at der er ikke tale om noget brud med den politik, der tidligere førtes.

Der kan ikke være nogen tvivl om, hvordan befolkningens stilling er. Gallupinsti-

tuttet foretager af og til rundspørger — man kan diskutere værdien og pålideligheden af disse rundspørger, men en vis betydning har de dog med hensyn til at angive, hvordan stemningen er her i landet — og et af Gallupinstituttets rundspørger viste, at et meget stort flertal af dem, der blev spurgt, ønskede militærudgifterne nedsat. Det er jo udtryk for, at man ikke har tillid til den politik, der føres, at man ikke er begejstret for oprustningen, og jeg skulle tro, at den omstændighed, at den højtærede forsvarsminister her i går måtte stå og beklage sig over, at der ikke var tilgang nok af flyvere til luftvåbnet, og at der var for stor afgang til SAS, netop er udtryk for, hvordan stillingen ude i befolkningen er til den politik, der føres.

Det er faktisk det afgørende for, om man vil følge en ny politik, at man bryder med den hovedlinje, som førtes før. Det har man ikke gjort.

Man har her under debatten også taget andre spørgsmål op, og det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) omtalte nogle af dem; jeg skal også komme ind på nogle af dem, men naturligvis ikke dem alle.

Om folkepensionen sagde det ærede medlem, at regeringen naturligvis ikke var i stand til at møde frem med forslag her, men det ville ske til næste samling . . . (Afbrydelse af *Poul Hansen* (Kalundborg)) undskyld, jeg har altså endda været for optimistisk. Jeg hørte godt, der blev talt om overvejelser, der var i gang, skitser, der var fremlagt fra anden side i kommissionen, men jeg fik det indtryk, at det ærede medlem var så optimistisk at mene, at vi allerede i næste samling fik et sådant forslag at se. Det er i og for sig ikke ubegrundet, at man har fået den opfattelse, for rundt omkring hos rentemodtagere, der har overværet møderne, har man haft forventning og forhåbning om, at forslaget ville fremkomme allerede i denne samling. Hertil bidrog ikke mindst statsministerens udtalelse ved nytårstid, da han sagde: når kommissionen nu snart er færdig, vil forslaget komme til at foreligge. Hvis man dengang havde den opfattelse, at det ikke kom i denne samling, havde det været rimeligere at give udtryk for, at det var en langvarig historie; men det gjorde man ikke.

Nu skal jeg ikke bebrejde regeringen, at